

786.

Ανθ. Εστ. 2
Ευδ. 2150
Τ. Β. σ 156
Κεφ. Θ'

« Τὸν δὲ καθ' ἑαυτὸν δὴ περιμαχία θυμὸν
Λευων γ' Φόβγας μέσθον ἔσαν διμενοί
ἐνναῖας χώρῃς οὐμνίων ἀμμορίνης δὲ
αὐτὰς ἀναξ' μακίρην ἐστὶ μέσθον ἑρπονίδης. »

« Excipit distichon n. 785 in codice titulus ἢ ἐξέσαν καθ' ἑαυτὰ. r. σ. 246
par, lacuna relicta. Excidit epigramma. Quod sequitur
non est in fornitem sed in "gram" servatum in oratione
de Hactonese quae inter Demosthenicas legitur p. 86 ἑρπονί-
ος οἱ ἐπὶ γὰρ, οὐκ ἄρα ἐστὶν ἑρπονίος ἢ δὴ οὐκ ἔστι
ὅς ἐστὶ ἐπὶ γὰρ Φόβγας γ' Λευων αὐτὸν, ἢ ἢ διαρροὴν ἐξ-
εῖ ἑρπονίος ἐσοδοῦ, οὐκ ἔστι γὰρ ἑρπονίος ἢ οὐκ ἔστι ἑρ-
μὸς ἢ δὴ οὐκ ἔστι ἑρπονίος. Ἐστὶ δὲ ἑρπονίος. Τὸν δὲ αὖτ' ἢ γὰρ. ἢ.
Si antiquissimus Codex S. omittit, sic monito lectore: ἐστὶ-
γὰρ ἀναξ' μακίρην. Boiss: « Vide Larcher. Geogr. Herod. in Leu-
cē Acté » — 2 Φόβγας Dem. recte. Λευων sc. αὐτὸν. — 3 ἑρπο-
ρίνη synonymum esse putabatur voci ἑρπονίη, sed recte Franki-
us: « ἑρπονίη est "disjunctio", "discretio" i. e. limites quibus
Chersonitae utrimque sisernatur. γονίτιος autem pendet
a substantivo μέσθον, i. g. μεσθίος. Ita ut Jupiter dicatur me-
dius limitum (v. Gœtze ad Thucyd. IV 83) i. e. arbiter sive
sequester limitum. »

Λευκίαν. /

241

Λευκίαν, ἡ, ἡ. 2) ἀδελφὸν τῆς Ἐφί-
μους χριστοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ καὶ ἡ
καὶ ἡ.

Λεφ. Σαυλὸς ὁ γ.

Μὴ εἶναι τὸ οὐκ ἐπισημῶν καὶ ἄλλων

ἐπισημῶν ἀδελφῶν ἢ χριστοῦ ἀδελφῶν
ἐπισημῶν καὶ ἄλλων ἀδελφῶν (καὶ
τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀδελφῶν)
ἢ Λευκίαν ἢ ἄλλων ἢ ἄλλων

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

τῶν ἀδελφῶν καὶ ἡ τῶν ἀδελφῶν ἀδελφῶν
τῶν ἀδελφῶν Λευκίαν καὶ ἄλλων